

Opinii

Nu-i judecați pe scriitori, fie și numai pentru faptul că sînt singurele ființe pe care le așteaptă, realmente, judecata de apoi.

★

Propunere de adăos la Tablele legii: „nu impune nimănui fericirea ta cu forța”.

★

Unicul lucru cu adevărat trist pe lume e mediocritatea.

★

Solitar, dar solidar cu întreaga umanitate, iată ce mi-ar fi plăcut să facă legea întregii mele vieți.

★

Memoria prostului se numește ranchiună.

★

Iubirea nu te scade, nu te sporește. Te justifică.

★

Sentimentele au culoare: dragostea e roșie ca sîngele din artere, ura e neagră ca întunericul din viscere.

Nefericirea vieții contemporane o determină lingvistica. Dacă urci, împins de alții, ești promovat. Dacă te zbați singur, nesprișnit de nimeni, ești arivist.

★

Am pierdut privirea șoimului, mirosul ogarului, auzul iepurelui, forța în săritură a puricelui, grația gazelei, și ne pretindem a fi niște ființe evolute.

★

Inteligenta nu mai e privită cu admirație. Cu spaimă. Am auzit de nemărate ori spunîndu-se despre cineva că e deștept, dar cu subtextul unui avertisment: „fii atent, fește-te”!

★

Psihanaliza si-a dat roadele exclusiv în artă. Cînd medicina intră în poezie, devine obligatoriu ca poezia să intre în medicină. Aștept sonetul care să vindece cancerul.

particulare

Nenumărate iubiri, ajunse la paroxism, au la temelie cea dintâi sumă investită. Tot ce urmează, ține de psihologia jucătorului de ruletă, ruinat, fiindcă aleargă să recupereze prima miză pierdută.

★

A plecat spunându-mi că mă va iubi pînă la moarte. Dar fără să precizeze: pînă la moartea ei, pînă la moartea mea? Dubiul mă tulbură.

★

Nu fi echivoc și confuz în speranța că vei trece drept complex. Fii simplu. chiar naiv. ai toate șansele să fii crezut profund.

★

Boala e o ofensă adusă condiției umane. Dacă natura s-ar fi condus după leai raționale, am fi murit sănătoși. Și nimeni nu s-ar mai fi temut de moarte.

Rid ca să nu plîng, și lumea spune că fac umor.

★

Un tablou naturalist mă lasă la fel de indiferent ca unul abstract. E și firesc. Primul și-a propus să spună totul, celălalt să dea corp nimicului. Exorbitante, ambele ambiții se soldează cu un vid absolut.

★

○ dramă: cine știe să cîștige bani, nu știe să-i cheltuiască, și cine știe să-i cheltuiască, nu știe să-i cîștige. Același lucru se întîmplă și în literatură: cine trăiește marile evenimente, nu știe să le descrie, și cine ar ști să le descrie, nu le trăiește.

★

Una din tezele fundamentale ale anti-teatrului susține că limbajul a ajuns un instrument de comunicare tocit, inoperant: oamenii nu se mai înțeleg. Ce mistificare tristă! Dacă există o dramă actuală a limbajului, ea derivă din realitatea că oamenii se intuiesc, se presimt și se ghicesc înainte de a deschide gura. De înțeles, ne înțelegem. Nu ne credem, dar asta e altceva.